

Aantekeningen

ING / Hofs-Akkermans

Kort geding zitting 1 februari 2021 om 13.30 uur

Rechtbank Overijssel, locatie Almelo

Afwijzing vordering

1. Hofs-Akkermans stelt een spoedeisend belang te hebben hetgeen zij onderbouwt door aan te geven dat zij haar woning zo spoedig mogelijk wil verkopen en een zo goed mogelijke prijs wil verkrijgen en het daarom van belang is om onderhoud aan de woning te laten verrichten (waaronder een opknapbeurt voor de tuin). Omdat zij stelt daarvoor de financiële mogelijkheden niet te hebben brengt zij naar voren dat zij groot belang heeft dat *“ING thans de tijdens de schuldsaneringsregeling door ING ten onrechte geïncasseerde rente thans voldoet, dit met de verschuldigde wettelijke rente”*.
2. Hofs-Akkermans is in november 2019 verhuisd en had haar woning al lang kunnen, en gezien haar tekortschieten moeten, verkopen. Het opknappen van haar woning, het is overigens volstrekt onduidelijk waarom dit zou moeten gebeuren, staat een verkoop niet in de weg. Overigens betwijfelt ING dat Hofs-Akkermans geen middelen zou hebben voor de door haar gewenste reparaties. Hiermee valt het belang van haar vordering al weg.
3. Hofs-Akkermans vordert in onderhavig kort geding om *“ING Bank N.V. te veroordelen om tegen behoorlijk bewijs van kwijting aan eiseres te voldoen een bedrag van € 44.899,71 vermeerderd met wettelijke rente over dat bedrag vanaf 2 januari 2020 tot de dag der algehele voldoening”*. Dat Hofs-Akkermans onderhoud aan de woning wil verrichten, levert echter geen grond op om haar een willekeurig bedrag te (moeten) betalen.
4. In haar dagvaarding merkt Hofs-Akkermans onder 2.10 op dat zij al hetgeen zij stelt reeds in haar dagvaarding van 20 november 2012 heeft opgenomen (**productie 1**). De onderhavige vordering, en alle overige vorderingen, van Hofs-Akkermans is (zijn) afgewezen bij vonnis van 4 december 2013 (**productie 2**). Van dit vonnis is Hofs-Akkermans in hoger beroep gegaan hetgeen geleid heeft tot het arrest van 13 oktober 2015 (productie 8 bij de kort geding dagvaarding van Hofs-Akkermans) waarbij door het Hof de vonnissen van de rechtbank Overijssel, locatie Almelo van 3 april 2013, 25 juni 2013 en 4 december 2013 zijn bekrachtigd. Het voorgaande betekent dat over hetgeen Hofs-Akkermans in onderhavig kort geding naar voren brengt is beslist en er bovendien sprake is van een in kracht van gewijsde gegane einduitspraak.
5. In dit kader wijst ING ook op ne bis in idem. Dit aan het strafrecht ontleende beginsel vormt in het civiele recht een belemmering om – anders dan via het instellen van een rechtsmiddel (hoger beroep) – tegenover dezelfde wederpartij een andersluidend oordeel te verkrijgen over een vordering van (nagenoeg) gelijke inhoud en strekking als een eerdere vordering waarover reeds door een rechter is beslist. Indien een vordering in strijd met dit beginsel van een goede procesorde wordt ingesteld, dient zij te worden afgewezen.

6. Op basis van het voorgaande concludeert ING dat de vorderingen van Hofs-Akkermans afgewezen dienen te worden.

Betwisting vordering Hofs-Akkermans

7. Voor zover er nader naar de zaak wordt gekeken, ING stelt uitdrukkelijk dat daarvoor geen ruimte bestaat, merkt ING het navolgende op.
8. Hofs-Akkermans stelt dat er ten onrechte tijdens de schuldsaneringsperiode van 1 maart 2005 tot en met 23 juli 2007 aan rente en kosten is doorbelast een totaalbedrag van € 28.133,15 (vorderingen VI in de dagvaarding van 20 november 2012). Hofs-Akkermans stelt dat dit bedrag is opgelopen met wettelijke rente naar totaal € 44.899,71 per 1 januari 2020. ING heeft als **productie 3** een renteberekening overgelegd waaruit blijkt dat, ingeval er grond voor wettelijke rente zou bestaan, hetgeen uitdrukkelijk wordt betwist, de rente maximaal € 11.708,08 is ingeval van een hoofdsom van € 28.133,15 (welk bedrag wordt betwist door ING).
9. In artikel 6:119 BW staat dat de schadevergoeding verschuldigd wegens vertraging in de voldoening van een geldsom bestaat uit de wettelijke rente van die som over de tijd dat de schuldenaar met voldoening daarvan in verzuim is geweest. De vordering waar Hofs-Akkermans aanspraak op stelt te maken, is niet alleen nooit vastgesteld; er is geen te betalen bedrag, geen verzuim en geen wettelijke rente verschuldigd. Daarnaast is haar vermeende vordering (€ 28.133,15) sowieso verjaard waardoor slechts een natuurlijke verbintenis zou bestaan waarover geen wettelijke rente kan lopen. Overigens zou de wettelijke rente waar Hofs-Akkermans thans aanspraak op wil maken ook grotendeels verjaard zijn (zij voert de wettelijke rente op in haar brief van 8 juli 2019 dus in ieder geval zou de wettelijke rente van voor 8 juli 2014 verjaard zijn waardoor maximaal aan wettelijke rente zou resteren van $5 \times € 562,66 = € 2.813,30$).
10. Voorop staat – en daar draait de zaak om – dat nooit in rechte dan wel anderszins is komen vast te staan dat tijdens de schuldsaneringsregeling door ING ten onrechte rente is doorbelast. Door ING is dit altijd, en in alle procedures, betwist. Hier herhaalt ING dat de feiten en omstandigheden die Hofs-Akkermans ten grondslag legt aan haar onderhavige vordering identiek zijn aan die in de diverse gevoerde procedures in het verleden. In geen van die procedures is komen vast te staan dat Hofs-Akkermans een vordering op ING zou hebben.
11. In dit kader merkt ING tevens op dat uit artikel 6:131 lid 1 BW volgt dat een schuldeiser die op het moment waarop de verjaring van de rechtsvordering werd voltooid niet tot verrekening bevoegd was, de schuldeiser die bevoegdheid dan ook naderhand niet meer verkrijgt. De schuldeiser die niet bevoegd is de betaling van zijn vordering af te dwingen, behoort zich de verschuldigde prestatie evenmin door middel van verrekening te kunnen verschaffen (ING verwijst naar artikel 6:127 BW). Uit artikel 6:136 BW, welk artikel ziet op een beroep van een gedaagde, volgt dat verrekening sowieso niet kan indien de gegrondheid van het verweer niet op eenvoudige wijze is vast te stellen.
12. In de procedures heeft ING onder meer naar voren gebracht dat op grond van artikel 299 lid 3 Fw (artikel 57 lid 1 BW) de hypothecaire vordering van ING op Hofs-Akkermans buiten de toepassing van de schuldsaneringsregeling blijft. In de procedures heeft ING er tevens op gewezen dat het feit dat ING tijdens de schuldsanering geen gebruik heeft gemaakt van haar separatistenpositie er niet toe leidt dat zij haar positie kwijtraakt. Het betreft immers een recht van parate executie en geen plicht. Als **productie 4** heeft ING de hypotheekakte van 5

september 2002 overgelegd en als **productie 5** de van toepassing zijnde Algemene Voorwaarden. Het hypotheekrecht met bijbehorende (voorrangs)rechten stond overeind.

13. In de procedures is er tevens op gewezen dat naast de verjaring en het rechtsverlies op grond van artikel 6:89 BW, ook de contractuele klachttermijn van artikel 12 en artikel 13 van de Algemene Bankvoorwaarden is verlopen (**productie 6**). Op grond van artikel 12 dient ING zo spoedig mogelijk in kennis te worden gesteld van enige onjuistheid in haar dienstverlening. Het recht om te klagen over door ING uitgevoerde opdrachten of door haar verstrekte gegevens vervalft op grond van artikel 13 in ieder geval na verloop van twaalf maanden. Ook op deze wijze is de vordering van Hofs-Akkermans dus inhoudelijk betwist.
14. De verschuldigdheid van de toentertijd in rekening gebrachte bedragen (waaronder rente) staat dus vast. Dit brengt automatisch met zich mee dat Hofs-Akkermans geen vordering toekomt "*uit ten onrechte geïncasseerde rente*". Haar vordering is immers nooit komen vast te staan c.q. toegewezen en kan nu niet meer inhoudelijk behandeld worden.
15. Door ING is, nadat Hofs-Akkermans in 2019 op het verleden terugkwam, dit inhoudelijk betwisten opnieuw gedaan. Als een van de voorbeelden haalt ING de e-mail van haar d.d. 6 september 2019 (**productie 24**) aan. In deze e-mail geeft ING aan dat zij separatist was in de schuldsaneringsregeling. Tevens wijst ING Hofs-Akkermans erop dat er niet verrekend kan worden met hypotheektermijnen, dat er forse kosten in het kader van de verschillende door Hofs-Akkermans opgestarte procedures openstaan en dat haar vorderingen (welke nooit zijn vastgesteld) zijn verjaard.
16. In de brief van de rechtbank Almelo aan Hofs-Akkermans d.d. 12 januari 2007 (**productie 11**) staat wel dat Hofs-Akkermans geen rente verschuldigd zou zijn vanaf de datum toepassing schuldsaneringsregeling maar ook dat het de rechter-commissaris niet duidelijk is waarom ING toch nota's heeft verstuurd. Hieruit blijkt dat er niet inhoudelijk naar de (voorrangs)positie van ING (bijvoorbeeld dat er sprake was van een hypotheekrecht) is gekeken. Verder valt in de derde alinea te lezen dat voor de door Hofs-Akkermans genoemde vorderingen, waarbij de rechter-commissaris optekent "*zo zij bestaan*", de bewindvoerder kan procederen. Vervolgens schrijft de rechter-commissaris: "*Het is gebruikelijk dat een bewindvoerder alleen gaat procederen als hij een zekere kans van slagen ziet. In de door u geschetste gevallen ziet de bewindvoerder die kans blijkbaar niet*". Ook uit deze brief blijkt dat de door Hofs-Akkermans gepretendeerde vordering niet vaststaat. Sterker, de bewindvoerder zag blijkbaar geen kans van slagen voor de vordering waar Hofs-Akkermans nu – na alle verloren procedures – mee komt. Verder merkt ING op dat de brief van 12 januari 2007 onderdeel van de gevoerde procedures is geweest en herhaalt zij dat de feiten en omstandigheden die aan de vordering ten grondslag liggen identiek zijn aan die uit het verleden. Hofs-Akkermans verwijst op dit punt ook naar haar eigen dagvaarding van 20 november 2012 (alinea 2.8 en 2.10 van de kort geding dagvaarding).
17. Ook de overige producties van Hofs-Akkermans, welke zij ter onderbouwing van haar stelling aanhaalt, zijn in de gevoerde procedures meegenomen en leveren ook anderszins geen bewijs op voor haar stelling. Haar productie 4 bij de dagvaarding gaat over de weigering tussentijdse beëindiging schuldsanering. Dit heeft niets van doen met het vaststellen van een vermeende vordering.
18. Uit de brief van ING d.d. 10 juli 2008 (**productie 13**) blijkt dat er toentertijd aan Hofs-Akkermans is doorgegeven dat zij een bedrag van € 265.000,-- moest voldoen maar dit bedrag uiteindelijk

€ 270.468,43 bleek te zijn. Er resteerde een debetsaldo van € 5.468,43. Dit betekent dus dat als er al vastgesteld zou zijn (hetgeen dus nooit is gebeurd) dat er ten onrechte een totaalbedrag van € 28.133,15 is doorbelast, dit bedrag in ieder geval moet worden verminderd met het bedrag van € 5.468,43, waarna maximaal € 22.664,72 zou hebben geresteed. Ook dit feit laat zien dat de door Hofs-Akkermans gepretendeerde vordering op generlei wijze vaststaat. Integendeel, deze is nihil of aanmerkelijk lager. Doordat de door Hofs-Akkermans gestelde verschuldigheid behandeld is in eerdere procedures kan daarover nu niet meer geoordeeld worden.

19. De hypothecaire geldlening voor de woning van Hofs-Akkermans aan de Jeurlinksweg 2 te Holten (hypotheekakte onder **productie 7**) is er door Hofs-Akkermans bij betrokken doordat zij heeft aangegeven opzettelijk te stoppen met de betaling van de hypotheekrente. Zij wilde de hypotheektermijn verrekenen met niet bestaande vorderingen. Hierboven is aangegeven dat ING op verschillende wijzen het bestaan van een vordering heeft betwist maar hiernaast heeft zij dus ook kenbaar gemaakt dat voor zover er een verjaarde vordering vastgesteld zou (kunnen) worden deze niet kan worden verrekend met de hypotheektermijnen (zie weer de e-mail van ING d.d. 6 september 2019, productie 24). ING verwees naar de in de hypotheekofferte (**productie 9**) van toepassing verklaarde Basisinformatie Algemene Voorwaarden, artikel 7.1 (**productie 10**). In dit artikel staat dat ingeval er een vordering zou zijn (hetgeen wordt betwist) en de tegenvordering voortvloeiende uit dezelfde rechtsverhouding er kan worden verrekend behalve als de tegenvordering door ING wordt betwist. Van dit laatste is tevens sprake.
20. Om de op 20 januari 2021 geplande openbare verkoop te voorkomen heeft Hofs-Akkermans een deel van de achterstand in de hypotheek voldaan. Ook dit bevestigt dat zij ten onrechte is gaan verrekenen. Over de opschorting van de openbare verkoop hierna meer.
21. Onder meer op basis van bovenstaande, maar er is zoveel meer in de procedures behandeld, toont ING aan dat zij altijd betwist heeft rente te moeten terugbetalen en nooit is vastgesteld dat Hofs-Akkermans recht op enig bedrag zou hebben. Het gaat hier bovendien niet om een eenvoudig vast te stellen vordering. Integendeel, de bewindvoerder wilde hier niet over procederen. Voorts dient gerealiseerd te worden dat er te laat is geklaagd (zowel op basis van artikel 6:89 BW als op basis van artikel 12 en 13 van de Algemene Bankvoorwaarden, zie ook de Algemene Voorwaarden pagina 18 onder productie 5) en dat daarmee de bankafschriften zijn goedgekeurd door Hofs-Akkermans (boekenclausule).
22. Ook de voorgaande feitelijke en juridische omstandigheden brengen met zich mee dat de vordering van Hofs-Akkermans afgewezen dient te worden.

Dagvaarding

23. Hofs-Akkermans haalt van alles uit het verleden aan zonder dat duidelijk is waarom zij dat voor deze zaak doet. In ieder geval levert haar feitenrelaas geen onderbouwing voor haar vordering op. Ter volledigheid zal ING de dagvaarding doorlopen.
24. In de dagvaarding stelt Hofs-Akkermans allerlei zaken die lastig te volgen zijn. De opmerking dat bij haar het vertrouwen zou zijn gewekt dat het door haar gewenste bedrag zou worden terugbetaald dan wel verrekend met de achterstand is niet juist. Overigens merkt Hofs-Akkermans bij deze stelling op dat *“ondanks de door het Hof vastgestelde verjaring van de vordering”* (zie alinea 1 van de kort geding dagvaarding van Hofs-Akkermans). Hieruit blijkt reeds dat de vordering hoe dan ook is verjaard en zij onderhavige vordering helemaal niet kan

instellen. Verder heeft Hofs-Akkermans het over een “bijna toezegging” waaruit tevens volgt dat er geen sprake was van een toezegging.

25. Als een vordering in een faillissement wordt ingediend en op die wijze wordt meegenomen, betekent dat niet dat de desbetreffende schuldeiser zijn of haar voorrangspositie verliest. Bovendien is het in het algemeen zo dat wanneer een vordering wordt ingediend er in de regel niet meer naar een wijziging wordt gekeken. Dit verklaart ook dat de vordering van ING ongewijzigd is gebleven. Dit alles maakt echter niet dat ING haar positie als separatist is verloren. De door hypotheek gedekte vordering van ING is toentertijd ex artikel 299 lid 3 Fw buiten de schuldsanering gebleven. Hiernaast heeft ING, zoals hiervoor reeds uiteengezet, gewezen op de verjaring, het rechtsverlies op grond van artikel 6:89 BW en artikel 12 en 13 van de Algemene Bankvoorwaarden.
26. Hofs-Akkermans bouwt haar verhaal deels op haar stelling dat haar vorderingen niet op inhoudelijke gronden zouden zijn afgewezen. Dit doet enerzijds niet ter zake aangezien de vorderingen van Hofs-Akkermans zijn afgewezen en dus nooit zijn vastgesteld en anderzijds heeft het Hof in haar arrest van 13 oktober 2015 (productie 8 bij de kort geding dagvaarding van Hofs-Akkermans) geoordeeld dat: *“Het Hof voegt daaraan ten overvloede nog het volgende toe. Zoals hierboven in rov. 3.6 is overwogen, staat tussen partijen bij gewijsde vast dat ING bij de totstandkoming van de overeenkomst haar zorgplicht jegens Hofs c.s. niet heeft geschonden. Zou de vordering van Hofs c.s. wat betreft de periode van totstandkoming niet zijn verjaard, dan zou het in deze procedure slechts kunnen gaan om handelingen van ING die enerzijds geen schending van haar hier bedoelde zorgplicht opleveren, maar anderzijds wel onrechtmatig zijn jegens Hofs c.s. In zijn algemeenheid is niet goed denkbaar dat ING bij de totstandkoming van de overeenkomst onrechtmatig jegens Hofs c.s. zou kunnen handelen zonder daarbij tevens haar zorgplicht te verzakten; door jegens hen onrechtmatig te handelen verzaakt zij immers vrijwel per definitie tevens haar zorgplicht in de relatie zoals die tussen partijen gold, te weten bank/geldschietter tegenover potentiële klant/geldnemer. Hofs c.s. maken met hun grieven niet duidelijk welke handelingen van ING, hoewel niet strijdig met de zorgplicht, toch onrechtmatig zijn geweest. Uit hun stellingen blijkt wel dat Hofs c.s. het niet eens zijn met de beslissingen uit de eerste procedure. Dat is echter op zichzelf onvoldoende reden om het handelen van ING opnieuw te beoordelen zonder acht te slaan op hetgeen in de eerste procedure is beslist. Dit brengt mee dat, ook al waren de vorderingen niet verjaard, deze in de onderhavige procedure niet tot het door Hofs c.s. gewenste resultaat hadden kunnen leiden.”* (r.o. 14). Dit oordeel doet temeer de vraag opkomen op basis waarvan en waarom Hofs-Akkermans ING blijft aanvallen en welke grond(slag) zij daarvoor ziet. Ook inhoudelijk is er naar de stellingen van Hofs-Akkermans gekeken en is vastgesteld dat haar stellingen niet tot enige veroordeling van ING konden leiden.
27. Hofs-Akkermans geeft in alinea 3.10 van de kort geding dagvaarding aan dat zij bij brief van 27 oktober 2018 gesteld heeft dat er sprake is geweest van een onverschuldigde betaling en het gaat om een bedrag van € 28.133,15. Dit is het bedrag dat zij in haar dagvaarding van 20 november 2012 heeft gevorderd en welke vordering in eerste instantie en hoger beroep is afgewezen. Hofs-Akkermans stelt dat in de antwoordbrief van ING d.d. 20 november 2018 (**productie 12**) niet gesproken wordt over de “*kwestie onverschuldigde betalingen*”. ING heeft echter een antwoord gegeven met betrekking tot alle vorderingen die Hofs-Akkermans stelde te hebben en wenste te verrekenen. ING heeft geantwoord dat er voor de vorderingen die zij meent te hebben op ING geen grondslag bestaat en dat de rechter “*reeds verschillende malen in verschillende instanties*” dat ook vastgesteld heeft. ING concludeert: “*Aan uw verzoek om*

verrekening zullen wij dan ook niet tegemoet komen”.

28. Nadien is Hofs-Akkermans de afdeling hypotheken van ING over haar wens om onbekende vorderingen te gaan verrekenen gaan aanschrijven. ING heeft, zoals zij dat ook in de jaren daarvoor heeft gedaan, opnieuw geluisterd en Hofs-Akkermans in de gelegenheid gesteld haar zienswijze naar voren te brengen. Dat ING volledig open heeft gestaan voor haar verhaal en heeft aangegeven dit te zullen beoordelen, betekent niet dat zij plotseling een vordering heeft. Sowieso was het verhaal van Hofs-Akkermans, dat Hofs-Akkermans baseerde op procedures van jaren daarvoor, onbekend bij de afdeling hypotheken en moest ING eerst bekend worden met alle details.
29. Dat Hofs-Akkermans om bankafschriften is gevraagd heeft te maken met het feit dat Hofs-Akkermans met stellingen kwam die zij op geen enkele wijze onderbouwde en het in ieder geval praktisch was om te weten aan welke rente of posten Hofs-Akkermans dacht. Om die reden is om de bankafschriften verzocht zodat een en ander kon worden bekeken. Hierbij is echter nooit toegezegd dat het aanleveren van de bankafschriften betekent dat de vermeende vordering bestaat. ING zou aan de hand van de stukken en de eerder neergelegde stellingen van Hofs-Akkermans tot beoordeling overgaan. Aan de hand van de stukken en bestudering van de processtukken uit het verleden is ING (opnieuw) tot het oordeel gekomen dat er geen vordering van Hofs-Akkermans op ING bestaat, althans heeft ING het bestaan daarvan betwist.
30. Waarom Hofs-Akkermans in alinea 3.22 van de kort geding dagvaarding schrijft dat indien hetgeen zij had gesteld en opgestuurd klopte een bedrag zou worden overgemaakt, is een raadsel. Dit blijkt uit geen enkel stuk en strookt ook niet met het feit dat ING de door Hofs-Akkermans gestelde vermeende vordering uit onverschuldigde betaling altijd heeft betwist.
31. Door Hofs-Akkermans wordt in alinea 3.25 van de kort geding dagvaarding gesteld dat het bedrag dat op basis van de bankafschriften is vastgesteld (naar ING aanneemt het bedrag van € 28.133,15) niet alleen uit rente, maar ook uit andere posten bestaat. Zij tekent in de laatste zin van de alinea op: *“Het genoemde bedrag omvat dus ook nog een fors bedrag aan ten onrechte berekende advocaatkosten tijdens de schuldsaneringsregeling”*. ING legt vast dat de hoofdsom waarop Hofs-Akkermans aanspraak stelt te kunnen maken dus voor een fors deel uit advocatenkosten bestaat en dus maar voor een klein deel uit rente. Zodoende valt, naast het feit dat Hofs-Akkermans sowieso geen enkele grond voor haar vordering heeft, de hoofdsom hoe dan ook aanzienlijk lager uit. ING gaf hiervoor al aan dat er hoe dan ook minimaal al € 5.468,43 vanaf gaat. Deze feiten bevestigen tevens dat de vermeende vordering, linksom of rechtsom, niet vaststaat. Nu de vordering verjaard is, er niet tijdig door Hofs-Akkermans is geklaagd (zowel wettelijk als contractueel), kan de vordering ook nooit meer worden vastgesteld.
32. In de kort geding dagvaarding haalt Hofs-Akkermans er allerlei stellingen vanuit het verleden bij die geen rol spelen. Ook brengt zij zaken over kosten naar voren die geen onderbouwing geven aan haar vordering. In het algemeen merkt ING op dat Hofs-Akkermans stelt van alles niet verschuldigd te zijn maar vaststaat dat Hofs-Akkermans langdurig tekort is geschoten in aanzienlijke kosten heeft veroorzaakt waarvoor zij op basis van de wet aansprakelijk is en tevens contractueel op aangesproken kan worden.
33. Hofs-Akkermans stelt dat ING bij kwesties in het ongelijk staat en zij daarom geen kosten zou hoeven te betalen. Het staat echter vast dat Hofs-Akkermans tekort is geschoten in de verplichtingen uit hoofde van de hypothecaire geldlening. Naast het feit dat er sprake is

geweest van langdurige betalingsachterstand woont Hofs-Akkermans niet meer in het onderpand. Op 18 januari 2021 heeft Hofs-Akkermans pas een deel van de achterstand voldaan. Alleen hieruit blijkt al dat de stelling van Hofs-Akkermans niet opgaat. ING moet continue haar zekerheid beschermen en wordt daardoor op aanzienlijke kosten gebracht door Hofs-Akkermans. Hierdoor is Hofs-Akkermans mede op basis van de wet schadeplichtig.

34. Alhoewel de vordering in kort geding van Hofs-Akkermans niet over de door haar verschuldigde kosten gaat, behandelt zij deze wel in de dagvaarding. Op dit punt is het interessant om te zien dat Hofs-Akkermans stelt recht te hebben op een bedrag aan rente uit het verleden maar eenzelfde recht niet aan ING toekent. Zelfs niet ten aanzien van kosten die vastliggen in executoriale titels, in kracht van gewijsde, en onomstotelijk zijn. Dit gaat om totaal € 23.062,61 (productie 52), € 3.895,-- (productie 18) en overige proceskostenveroordelingen.
35. Met betrekking tot de door Hofs-Akkermans verschuldigde proceskosten stelt zij dat er voorwaarden aan een kwijtschelding verbonden waren en dat zij niet aan die voorwaarden heeft voldaan maar dat er nadien niet meer gereageerd zou zijn op haar brief van 1 september 2014 (productie 43 van Hofs-Akkermans bij de kort geding dagvaarding) op grond waarvan het vertrouwen bij haar zou zijn ontstaan dat de standpunten in haar brief door ING werden erkend. Deze conclusie is niet alleen onjuist maar ook onbegrijpelijk in het licht van de feiten. ING heeft in de e-mail van haar advocaat van 1 augustus 2014 (**productie 15**) aanspraak gemaakt op de proceskostenveroordeling uit het vonnis van 4 december 2013. In reactie daarop heeft Hofs-Akkermans in haar brief van 1 september 2014 in de eerste alinea geschreven niet op het voorstel van ING in te gaan. In de laatste alinea van haar brief doet zij *“een dringend beroep op ING om alsnog met ons om de tafel te gaan zitten en ons een redelijk en billijk bedrag ter afdoening van de zaak aan te bieden, waarna wij de toezegging zullen doen met de onderhavige procedure tegen ING te stoppen, dit ook betreffende de reeds uitgebrachte memorie van grieven, hetgeen in de vaststellingsovereenkomst kan worden vastgelegd”* (productie 43 bij de dagvaarding). De conclusie die Hofs-Akkermans aan deze brief hangt, is derhalve volstrekt onjuist. Overigens zou ING afspraken altijd schriftelijk hebben vastgelegd in een vaststellingsovereenkomst hetgeen de advocaat in de e-mail van 1 augustus 2014 ook aangeeft.
36. Ook nadien heeft ING nooit afstand gedaan van deze kosten. Hofs-Akkermans is bij e-mail van 15 oktober 2015 voor verschuldigde proceskostenveroordelingen aangeschreven (**productie 17**). In deze e-mail wordt zelfs verwezen naar de e-mails van de zomer 2014. In de laatste alinea staat: *“Indien een en ander voor uw cliënt een aanleiding vormt om een voorstel aan ING te doen, dan verneem ik dat uiteraard ook graag. Ik verwijs naar onze mails van de zomer van 2014, waarin ik schetste dat ING daar in beginsel voor openstaat. Hoewel ik aan de hand van een concreet voorstel van de zijde van uw cliënten uiteraard met ING moet bespreken in hoeverre dat thans nog steeds zo is, ga ik ervan uit dat zij enig voorstel in ieder geval serieus in overweging zou nemen. Ook een dergelijke reactie zie ik graag binnen veertien dagen na heden tegemoet, waarvoor dank”*. Tot overeenstemming is het echter nooit gekomen omdat Hofs-Akkermans niet wilde stoppen met procederen. Het totaalbedrag inclusief wettelijke rente is opgelopen naar € 23.062,61 (zie de brief van de deurwaarder waarmee Hofs-Akkermans voor het totaalbedrag is aangeschreven, **productie 52**).
37. Voor wat betreft het bedrag ad € 26.043,43 blijft Hofs-Akkermans stellen dat er nooit sprake is geweest van een zakelijke overeenkomst tussen Hofs-Akkermans en ING. Aan haar is enkel doorgegeven dat het kosten betreft die gemaakt zijn vanuit de afdeling zakelijk van ING met betrekking tot de gevoerde correspondenties en procedures. In alinea 6.7 van de kort geding

dagvaarding laat Hofs-Akkermans weten dat zij inziet dat de kredietovereenkomst *“inderdaad was afgestemd op een zakelijke kredietverlening”*. Hoe dan ook gaat het om kosten. Onder meer uit het arrest van 21 januari 2017 (**productie 18**) blijkt dat Hofs-Akkermans is blijven doorgaan en al haar vorderingen (continue) zijn afgewezen. Zij kon zich eenvoudigweg niet verenigen met rechterlijke uitspraken. Hier kan ING niets aan doen en ING hoeft niet voor de kosten daarvan op te draaien.

38. De aan Hofs-Akkermans onder hypothecair verband verstrekte lening voor de activiteiten van het bedrijf van haar zoon is vastgelegd in de hypotheekakte van 5 september 2002 (**productie 4**). De in de hypotheekakte van toepassing verklaarde Algemene Voorwaarden zijn overgelegd als **productie 5**. Hiernaast is er een overeenkomst waarin de kredietfaciliteit van € 200.000,- is vastgelegd en op deze offerte van 30 augustus 2002 is het Clausuleblad van toepassing verklaard. Hier verwijst Hofs-Akkermans regelmatig naar in haar stukken. Er is dus sprake van meerdere (Algemene) Voorwaarden op basis waarvan Hofs-Akkermans de kosten verschuldigd is. Door Hofs-Akkermans wordt in alinea 6.12.6 (in de laatste alinea daarvan) bevestigd dat in het arrest van 13 oktober 2015 is geoordeeld dat de kosten konden worden doorbelast; zie r.o. 3.24 van het arrest: *“Zij hebben zich aldus met de inhoud daarvan akkoord verklaard. Dit brengt mee dat ING de bedoelde kosten voor rekening van Hofs c.s. mocht brengen. Daarbij is van belang dat noch in deze, noch in de voorafgaande procedures is gebleken dat ING de bedoelde kosten nodeloos heeft gemaakt”*.

Producties ING

39. Hiervoor heeft ING al een groot aantal van de door haar overgelegde producties besproken. Ter onderbouwing van haar verweren, mede zoals ING hierboven heeft besproken, en om te laten zien wat ING verder allemaal heeft gedaan en de ruimte die ING Hofs-Akkermans heeft geboden, loopt ING haar overige producties beknopt door.
40. Uit de brief van 5 maart 2008 (**productie 12**) blijkt dat ING vanaf het begin heeft aangeboden om tot een regeling te komen. Ook heeft ING Hofs-Akkermans er vanaf het begin op gewezen dat haar handelen (waaronder ook haar tekortschieten en het ten onrechte innemen van stellingen) tot aanzienlijke kosten leidt en dat deze aan haar zullen worden doorbelast (zie bijvoorbeeld de brief van 1 augustus 2008, **productie 14**). Alhoewel er duidelijke uitspraken waren in procedures bleef Hofs-Akkermans discussies voeren.
41. Als **productie 16** heeft ING een deel van de memorie van antwoord uit 2014 en de conclusie van antwoord uit 2016 overgelegd. De inleidende alinea's van deze stukken geven een goed beeld van hetgeen voorheen heeft gespeeld. ING verwijst hiernaar ter completering van het geheel.
42. Ook na het arrest van het Hof Arnhem-Leeuwarden d.d. 13 oktober 2015 blijft Hofs-Akkermans onverminderd haar bij herhaling in rechte afgewezen stellingen bij ING neerleggen. In haar brief van 12 november 2015 (**productie 19**) reageert ING opnieuw en stelt zij vast dat Hofs-Akkermans het *“kennelijk niet eens is met het standpunt van ING en de beslissingen van de rechter”* en dat ING niet zal ingaan op het verzoek van Hofs-Akkermans om tot betaling van een coulancevergoeding over te gaan nu daar geen grond voor bestaat. Vervolgens is Hofs-Akkermans op haar stellingen blijven terugkomen.
43. Nadat Hofs-Akkermans de afdeling hypotheken van ING is gaan benaderen, is er verschillende correspondentie met deze afdeling gevoerd. In de e-mail van 23 januari 2019 (**productie 21**)

herhaalt ING dat er in verschillende instanties is geoordeeld dat er geen grondslag voor de vorderingen van Hofs-Akkermans is en wijst ING haar erop dat zij een betalingsachterstand heeft en haar verplichtingen dient na te komen. Verder biedt ING aan om te helpen bij de verkoop van haar woning. ING blijft hulp aanbieden bij de verkoop van de woning en wijst ondertussen op de tekortkomingen (zie onder meer de e-mail van 24 april 2019, **productie 22**, e-mail van 27 mei 2019, **productie 23**, e-mail van 6 september 2019, **productie 24** en e-mail van 27 september 2019, **productie 25**).

44. In haar e-mail van 30 oktober 2019 (**productie 26**) herhaalt ING dat er nooit een toezegging is gedaan of enig vertrouwen gewekt dat er een uitbetaling aan Hofs-Akkermans zou plaatsvinden en wijst zij erop dat er geen betalingen van de hypotheek hebben plaatsgevonden en ING geen informatie over de status van de verkoop van de woning heeft ontvangen. Gezien het uitblijven van betalingen gaat ING bij brief van 19 november 2019 tot opeising van de hypothecaire geldlening over (**productie 27**) en reageert ING bij e-mail van 25 november 2019 (**productie 28**) op bezwaren van Hofs-Akkermans. Tevens biedt ING opnieuw aan om de woning via een verkoopvolmacht te verkopen. Hofs-Akkermans gaat hier niet op in.
45. Daarna heeft de advocaat van ING getracht om te overleggen met de advocaat van Hofs-Akkermans en te bezien of er een oplossing kon komen voor de oplopende achterstand (zie de e-mails onder **productie 29**). Hierbij is opgemerkt dat ING Hofs-Akkermans een termijn tot 1 maart 2020 had gegeven. Daarna heeft ING een uitstel aan Hofs-Akkermans verleend tot 6 april 2020 (**productie 30**). In de e-mail van de advocaat van ING d.d. 1 april 2020 (**productie 31**) is op alle stellingen van Hofs-Akkermans in de brief van haar advocaat d.d. 18 maart 2020 gereageerd. Hierin heeft ING onderbouwd dat zij separatist was en is erop gewezen dat de vordering van Hofs-Akkermans die zag op de in haar ogen teveel door haar betaalde rente gedurende de schuldsanering is afgewezen. Er is herhaald dat ING niet instemt met een verrekening en ING vooropstelt dat er sowieso geen bedrag is waarmee verrekend kan worden.
46. Ook de andere verweren zijn besproken en Hofs-Akkermans is erop gewezen dat er nog vorderingen van € 20.879,99 en € 26.043,43 openstaan en dat, ingeval Hofs-Akkermans daadwerkelijk recht zou hebben op enige terugvordering van de in haar ogen onverschuldigd betaalde rente, zij met genoemde bedragen zou kunnen verrekenen en het linksom of rechtsom (waarbij ING naar haar overige verweren verwijst) zo is dat Hofs-Akkermans nooit tot verrekening met de door haar voor de hypothecaire geldlening verschuldigde rente kan komen. ING herhaalt dat Hofs-Akkermans geen vordering heeft en het vaststaat dat een vordering van haar ook nooit is vastgesteld, laat staan dat de hoogte daarvan vast zou staan. Aan Hofs-Akkermans wordt een aanvullende termijn gegeven tot 1 mei 2020 om haar tekortkomingen weg te nemen dan wel haar woning in de verkoop te zetten met een termijn om tot verkoop en levering te komen tot uiterlijk 1 december 2020. Ingeval de tekortkomingen niet zouden worden weggenomen zou het veilingtraject worden opgestart behalve als Hofs-Akkermans voor 1 mei 2020 haar woning in de verkoop had gezet en ING een kopie van de opdracht tot verkoop had toegezonden. Hofs-Akkermans is op geen van beide opties ingegaan.
47. Op 12 mei 2020 (**productie 32**) laat de advocaat van ING aan de advocaat van Hofs-Akkermans weten dat de gegeven termijn tot 1 april 2020 ruimschoots verstreken is zonder dat enige reactie is gevolgd. Verder is gewezen op de openstaande bedragen en het feit dat de achterstand en hypotheekrente verder oploopt. Uiteindelijk reageert de advocaat van Hofs-Akkermans pas weer bij brief van 2 juli 2020 (welke brief door Hofs-Akkermans is geschreven) en antwoordt ING (**productie 33**) dat de vordering van Hofs-Akkermans niet vaststaat en zij alle gegeven termijnen ruimschoots heeft laten verstrijken. Op 14 augustus 2020 (**productie 34**)

stuurt de advocaat van ING een aanvullende reactie waarin Hofs-Akkermans erop gewezen wordt dat zij er telkens aan voorbij gaat dat ING niet onrechtmatig en/of onzorgvuldig heeft gehandeld en er ook anderszins geen grond is voor een aanspraak op een bepaalde vergoeding. Verder merkt ING op dat Hofs-Akkermans stelt dat de rente waar zij recht op stelt te hebben € 28.133,15 bedraagt in plaats van de € 26.163,59 waar ING op basis van de door Hofs-Akkermans aangeleverde stukken op gekomen was. Hierbij is herhaald dat ING stelt dat Hofs-Akkermans geen vordering op haar heeft met betrekking tot de rente en wanneer dat wel zo mocht zijn er geen aanspraak op rente kan worden gemaakt, de rente na ommekomst van vijf jaar sowieso is verjaard, en de vorderingen die ING heeft openstaan ver boven het bedrag van € 28.133,15 uitgaan. Hofs-Akkermans wordt opnieuw in de gelegenheid gesteld om tot onderhandse verkoop van de woning over te gaan en krijgt een aanvullende termijn tot begin september 2020.

48. Bovendien wordt Hofs-Akkermans erop gewezen dat de (veiling)kosten op basis van de op de hypotheekakte van toepassing zijnde Algemene Voorwaarden voor haar rekening komen en de kosten richting de veilingdatum verder oplopen. In het kader van de lopende veiling is Hofs-Akkermans bij brief van 18 augustus 2020 (**productie 35**) gewezen op haar verplichtingen als eigenaar. Bij e-mail van 20 augustus 2020 (**productie 36**) is de advocaat van Hofs-Akkermans op de vastgestelde veilingdatum van 28 oktober 2020 gewezen. Tevens is kenbaar gemaakt dat ingeval Hofs-Akkermans tot onderhandse verkoop van haar woning wenst over te gaan zij de verkoop en levering voor 28 oktober 2020 dient te realiseren.
49. Alhoewel Hofs-Akkermans alle gegeven termijnen had laten verstrijken, wilde zij later toch aanspraak maken op uitstel. ING heeft uitgelegd dat zij niet aan de voorwaarden heeft voldaan en dat zij nog steeds de openbare verkoop kan voorkomen door haar woning te verkopen en leveren voor de veilingdatum. Omdat Hofs-Akkermans daarna wederom verzocht de gelegenheid te krijgen de woning tot 1 december 2020 te kunnen verkopen heeft ING in haar e-mail van 16 september 2020 (**productie 38**), gezien het expliciete verzoek van Hofs-Akkermans daartoe, onverplicht ingestemd met een nadere aanhouding tot 1 december 2020. Verder heeft ING gewezen op de openstaande vorderingen, het feit dat de (veiling)kosten doorlopen en het nu aan Hofs-Akkermans is om orde op zaken te stellen. Desondanks reageert Hofs-Akkermans direct met de mededeling dat zij de voorwaarden niet accepteert maar wel gebruik wil maken van het aanbod van ING om de veiling op te schorten tot 1 december 2020. Alhoewel het aanbod daardoor is komen te vervallen, heeft ING coulancehalve het aanbod gestand gedaan (zie de e-mail van 17 september 2020, **productie 39**).
50. Er volgt nieuwe correspondentie van Hofs-Akkermans waarop de advocaat van ING reageert bij e-mail van 22 september 2020 (**productie 40**). Naast de verschillende uitleg, wordt de advocaat erop gewezen dat Hofs-Akkermans steeds meer bedreigingen aan het adres van medewerkers van ING en derden die in opdracht van haar werken begint te uiten. In de e-mail van 25 oktober 2020 (**productie 41**) wijst ING erop dat Hofs-Akkermans al meer dan een jaar extra tijd heeft gekregen om tot algehele inlossing over te gaan en herhaalt dat Hofs-Akkermans de openbare verkoop kan voorkomen door uiterlijk 1 december 2020 algeheel in te lossen. Verder is de advocaat erop gewezen dat Hofs-Akkermans niet meer woonachtig is op het onderpandadres waardoor er een aanvullende tekortkoming is ontstaan.
51. Hofs-Akkermans is verschillende klachtprocedures begonnen. Op die aan ING gericht heeft ING geantwoord bij brief van 25 november 2020 (**productie 42**). ING heeft de feiten uiteengezet, gewezen op de betalingsachterstand en het feit dat Hofs-Akkermans onderhands kan verkopen, zij een termijn heeft tot 1 december 2020 en geconcludeerd dat ING aan al de verzoeken van

Hofs-Akkermans heeft voldaan. Op 30 november 2020 (**productie 43**) heeft de advocaat van ING aan de advocaat van Hofs-Akkermans laten weten niets meer te hebben gehoord en dat wanneer er geen algehele aflossing op 1 december 2020 plaatsvindt het executietraject zal worden opgestart. Nadat ook daarop geen reactie kwam, is de advocaat van Hofs-Akkermans opnieuw aangeschreven bij e-mail van 3 december 2020 (**productie 44**) en is direct doorgegeven dat de veiling gepland was voor 20 januari 2021.

52. Op 16 december 2020 (**productie 45**) is er gereageerd op een brief van Hofs-Akkermans d.d. 14 december 2020 en medegedeeld dat de openbare verkoop doorloopt en wanneer zij het daar niet mee eens is zij voor de veilingdatum een executiegeschil in kort geding kan opstarten. Nadat Hofs-Akkermans tegen de afspraak in partijen veelvuldig ging bellen is zij er via haar advocaat op gewezen dat de communicatie, zoals afgesproken, via advocaten loopt (zie de e-mails onder **productie 46**). Desondanks belde zij opnieuw en is er op 12 januari 2021 wederom een e-mail naar haar advocaat gegaan mede in verband met het dringende karakter van haar berichten (**productie 47**). In deze laatste e-mail is tevens aangekaart dat de onrechtmatige publicaties op haar website nog niet verwijderd waren.
53. Voor wat betreft de stellingen van Hofs-Akkermans over de uitspraak van de Stichting Tuchtrect Banken heeft de advocaat van ING aan de advocaat van Hofs-Akkermans bij e-mail van 12 januari 2021 (**productie 48**) nadere uitleg gegeven. De uitspraak gaat over de wijze van informeren van de klant over kosten. De Stichting Tuchtrect Banken behandelt niet de inhoudelijke vraag of de kosten wel of niet kunnen worden doorbelast. Daarbij is erop gewezen dat Hofs-Akkermans bij herhaling kenbaar is gemaakt dat de kosten op basis van de van toepassing zijnde voorwaarden alsmede op basis van de wet (Hofs-Akkermans schiet immers tekort) voor rekening van Hofs-Akkermans komen. Voor wat betreft de onrechtmatige publicaties is de advocaat wederom aangeschreven (**productie 49**). Tot op heden heeft dit niet geleid tot het opheffen van de onrechtmatige acties.
54. Op 15 januari 2021 (**productie 50**) heeft de advocaat van ING gereageerd op een brief van Hofs-Akkermans aan de veilingnotaris. Hierin merkt ING onder meer op dat ontevredenheid van Hofs-Akkermans met de uitkomst van de procedures op een gegeven moment is omgezet in een actie richting de afdeling hypotheken, de afdeling zo goed en zo kwaad als mogelijk alle correspondenties en stellingen van Hofs-Akkermans heeft beantwoord en ING al bij brief van 20 november 2018 aan Hofs-Akkermans kenbaar heeft gemaakt dat voor de vorderingen die zij meent te hebben op ING geen grondslag bestaat. In die brief is het verzoek van Hofs-Akkermans om verrekening door ING afgewezen. Tevens wordt aangegeven dat ING nadien ook altijd heeft laten weten dat Hofs-Akkermans geen vordering op ING heeft, de vordering is betwist en de hoogte sowieso niet vaststaat, en voor zover er een vordering zou zijn deze niet met hypotheekrente verrekend kan worden en Hofs-Akkermans aanzienlijke bedragen uit het verleden onbetaald heeft gelaten.
55. Hiernaast is Hofs-Akkermans op 15 januari 2021 (**productie 51**) per e-mail aangeschreven in reactie op de e-mail van Hofs-Akkermans d.d. 15 januari 2021. In deze e-mail heeft ING opnieuw een aanbod gedaan waarmee Hofs-Akkermans de openbare verkoop kon voorkomen. Naast de betaling van de achterstand, diende Hofs-Akkermans te bevestigen dat zij uiterlijk 1 juni 2021 haar woning onderhands zou verkopen en leveren, de onrechtmatige publicaties van haar website zouden worden verwijderd en heeft ING – in het kader van het maken van goede afspraken – zich bereid getoond om de overige juridische kosten die zij tot dat moment had gemaakt niet door te belasten. Van de overige openstaande vorderingen heeft ING geen afstand gedaan. Hofs-Akkermans is echter niet ingegaan op het aanbod van ING waarmee dit

is komen te vervallen.

56. Voor de vordering met betrekking tot de proceskostenveroordelingen is Hofs-Akkermans bij brief van de deurwaarder d.d. 18 januari 2021 (**productie 52**) aangeschreven. De e-mail van Hofs-Akkermans d.d. 15 januari 2021 is beantwoord op 18 januari 2021 (**productie 53**). Hofs-Akkermans is opnieuw op het niet kunnen verrekenen gewezen en het feit dat er discussie bestaat over de verschuldigdheid van rente tot het totaalbedrag van € 28.133,15. Het arrest van 13 oktober 2015 is aangehaald, het in rechte vaststaande feit dat ING niet onrechtmatig en/of onzorgvuldig heeft gehandeld, dat ING door de onterechte aantijgingen aanzienlijke kosten heeft moeten maken en ING zich gedurende het gehele traject ongelooflijk heeft ingespannen om op alle vragen en stellingen van Hofs-Akkermans te reageren. ING herhaalt dat Hofs-Akkermans opnieuw in de gelegenheid is gesteld om de openbare verkoop te voorkomen door aan normale en bijzonder redelijke voorwaarden te voldoen. In de kern komt het aanbod erop neer dat Hofs-Akkermans zich gewoon aan de contractuele afspraken moet houden.
57. Op 19 januari 2021 schrijft de advocaat van ING Hofs-Akkermans aan (**productie 54**) met betrekking tot de melding van de veilingnotaris dat Hofs-Akkermans een bedrag van € 22.737,55 heeft overgemaakt. Daarmee heeft zij een deel van de achterstand ingelopen. ING stelt vast dat Hofs-Akkermans niet heeft gereageerd op het aanbod van ING en ook niet aan de overige voorwaarden heeft voldaan. Omdat Hofs-Akkermans met haar betaling de achterstand grotendeels heeft ingelopen heeft ING zich onverplicht bereid getoond een extra termijn aan haar te geven om de woning onderhands te verkopen en leveren om tot algehele aflossing over te gaan. ING gaat vrijwillig over tot opschorting van de veiling en biedt Hofs-Akkermans in de e-mail van 19 januari 2021 een termijn tot uiterlijk 1 juni 2021 aan. Doordat Hofs-Akkermans niet op het aanbod van ING d.d. 15 januari 2021 was ingegaan, is ING aanspraak blijven maken op alle ontstane en komende kosten en ongewijzigd op alle overige openstaande vorderingen. Met betrekking tot haar nieuwe aanbod waarmee zij Hofs-Akkermans vrijwillig een termijn geeft tot 1 juni 2021 heeft ING wel opgemerkt dat Hofs-Akkermans geen nieuwe tekortkomingen in strijd met de hypotheekofferte, hypotheekakte en van toepassing zijnde Algemene Voorwaarden mag laten ontstaan. Wanneer dat wel gebeurt of zij niet uiterlijk 1 juni 2021 tot algehele aflossing is overgegaan zal ING de openbare verkoop voortzetten.
58. In de tweede e-mail van 19 januari 2021 (**productie 55**) heeft ING gereageerd op een e-mail met bijlage van Hofs-Akkermans. Ook uit die e-mail bleek dat zij niet op het aanbod van ING inging. ING heeft herhaald dat het onderpand voor eigen bewoning is, zij heeft aangegeven dat voor de proceskostenveroordelingen er executoriaal beslag is gelegd maar de deurwaarder daarmee op dit moment niets zal doen, het bedrag bij verkoop of ingeval van herfinanciering ingelost kan worden en heeft zij Hofs-Akkermans erop gewezen dat haar stelling dat zij niet kan verkopen omdat ING haar geld terug wil voor haar rekening en risico komt. ING maakt uiteraard gewoon aanspraak op de door haar verstrekte hypothecaire geldlening en alle bedragen die daarop zien en overigens ook op haar overige vorderingen.
59. Nadat Hofs-Akkermans op 20 januari 2021 ING had aangeschreven, is daarop gereageerd bij e-mail van 22 januari 2021 (**productie 56**) waarin Hofs-Akkermans nogmaals gewezen is op de aangeboden termijn tot 1 juni 2021, dat haar stelling dat zij de vordering van ING niet wil voldoen voor eigen rekening en risico komt, dat er op dit moment geen grond is om iets te verrekenen en dat ING zich niet laat gijzelen. Voor wat betreft het bedrag van € 26.043,43 heeft ING eerder toegezegd dat hierover afspraken kunnen worden gemaakt en zegt zij in haar e-mail van 22 januari 2021 toe dat zij hiervoor geen incassomaatregelen zal treffen. ING zal alleen aanspraak maken op dit bedrag ingeval komt vast te staan dat Hofs-Akkermans een vordering

op ING mocht hebben zodat zij met dit bedrag kan verrekenen. Het bedrag van € 20.879,99 (inclusief wettelijke rente € 23.062,61) kan verder verhoogd worden met de proceskostenveroordelingen in nog daarna gevoerde procedures waaronder de proceskostenveroordeling in het arrest van 31 januari 2017 ad € 3.895,- (productie 18).

60. Met het voorgaande heeft ING geschetst wat er speelt en aangetoond dat zij Hofs-Akkermans alle ruimte heeft gegeven en geeft om orde op zaken te stellen. Wanneer Hofs-Akkermans ervoor kiest dat opnieuw niet te doen, kan ING niet anders dan haar recht van parate executie uitoefenen. Tussen partijen zijn (contractuele) afspraken gemaakt die tevens met zich meebrengen dat partijen van elkaar af kunnen. Dat Hofs-Akkermans een spel met ING wil blijven spelen, betekent niet dat ING de relatie eindeloos moet laten voortduren. ING heeft bijzonder veel geduld betracht en mogelijkheden geboden.
61. In casu vordert Hofs-Akkermans een bedrag van € 44.899,71. Zowel voor de onderliggende (vermeende) hoofdsom van € 28.133,15 als voor de wettelijke rente bestaat geen enkele grond. Als laatste voegt ING hieraan toe dat wanneer de vorderingen in het verleden niet op inhoudelijke gronden zouden zijn afgewezen (hetgeen een stelling van Hofs-Akkermans is), staat onverminderd overeind dat alle vorderingen van Hofs-Akkermans zijn afgewezen alsmede (logischerwijs) dat de vorderingen van Hofs-Akkermans niet zijn toegewezen. Nu alles in eerdere procedures is behandeld, kan dit niet opnieuw worden gedaan.
62. Voor wat betreft onderhavige vordering van Hofs-Akkermans herhaalt ING dat alle randzaken die Hofs-Akkermans aanhaalt haar vordering op generlei wijze onderbouwen; ING komt tot de conclusie dat de vordering van Hofs-Akkermans in dit kort geding afgewezen dient te worden met veroordeling van Hofs-Akkermans in de kosten van de procedure.